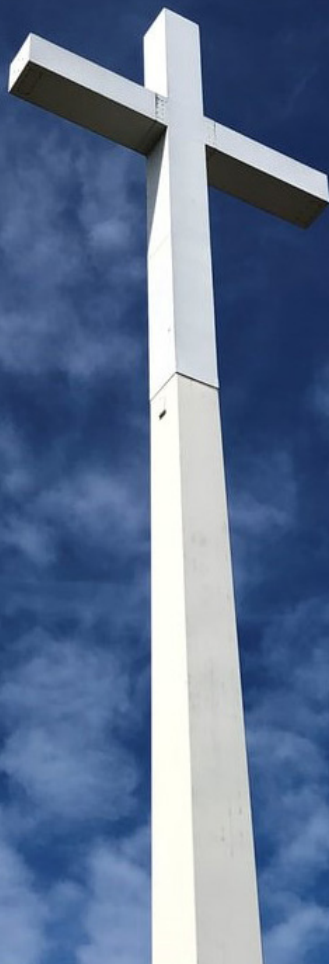

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

september ■ 2020

S Cvetano Priol na poti k svetosti

Welikokrat slišimo, da smo vsi policlani k svetosti. Kaj to pravzaprav pomeni? Pogosto se nam zdi, da so svetniki posebni, izbrani ljudje, da se nas svetost ne tiče. Vendar je ravno nasprotno, svetost je za vse, vsi moramo postati sveti. Prav takšni, kot smo, s svojimi padci vred, lahko vedno napredujemo na duhovni poti.

Tudi božja služabnica Cvetana Priol (1922–1973), slovenska svetniška kandidatka, je bila navadno dekle. Bila je umetniška, glasbi predana duša in odlična glasbena pedagoginja, a obenem mistično povezana z Bogom. Dostikrat se skupnost šele kasneje, po smrti osebe zave, da je med njimi živel svetnik, svetnica. Zavejo se njegovega, njenega izrednega in posebno pogumnega pričevanja za Jezusa. Njegovega odseva v njih. Svetniki postanejo ljudje z vsem, kar so, z napakami in dobrimi lastnostmi, z darovi in pomanjkljivostmi, ko vse, kar so in kar imajo, podarijo Bogu. Komaj 17-letna Cvetana se je v mariborski stolnici, svoji domači cerkvi, v srcu darovala Bogu kot

žrtev ljubezni, in to kasneje še večkrat ponovila.

Bog je njeno daritev sprejel in ji dopustil veliko telesnega in duševnega trpljenja. Vse do njene smrti so druga za drugo prihajale resne bolezni pljuč, prebavil, rodil, ledvic, kosti. Svoje življenje in trpljenje je darovala za Cerkev in duhovnike, za edinstvo, misijone in rešitev duš. Po njenem prenašanju trpljenja so ljudje videli, da v srcu nosi poseben, Božji pečat.

Okoli sebe je zbirala dekleta, sošolke in prijateljice, jih navduševala in oblikovala za širjenje evangelija po župnijah. To so bile predhodnice današnjih katehistinj. Znano je, da so se otroci med bombnim napadom med drugo svetovno vojno stiskali k njej, saj so ob njej čutili Božjo bližino in varnost.

Radi rečemo, da je zdravje naša največja vrednota. Ko nas obišče bolezen in prinese trpljenje, ga je težko vdano prenašati. Cvetana pa se je na svoji svetniški poti kalila ravno v trpljenju, ki so ga prinašale hude bolezni. V tem je našla svoj smisel. Kako ji je uspelo ob tem os-

tati nenehno potopljena v Boga? Pogosto je bila pri sveti maši, milosti je črpala iz zakramentov, zlasti Jezusa v evharistiji, s katerim je ostajala dolgo povezana. To je odsevalo v njeni drži in izrazu. Njen obraz je izžareval svetlobo, njeno srce pa je kljub težavam ostajalo čuteče do drugih. V vseh je znala najti podobo Jezusa in ga ljubiti. Ljudje so jo poznali kot ponižno in gorečo, a nikoli vsiljivo, vedno skromno in darežljivo do vseh.

Neomajno je zaupala v Boga, verjela v njegov načrt zanjo. Ko je njeno življenje velikokrat viselo na nitki, ga je zmeraj znala videti v luči darovanja. Zapisala je: »Sveto olje

so mi prinesli. Takrat sem do konca razumela, kakšna tolažba je biti katoličan, biti član Cerkve. Hočem se žrtvovati za Cerkev ...«

Ko se je po drugi svetovni vojni slovenska Cerkev znašla sredi trpljenja in preganjanja, je svoje življenje ponudila kot zadostilno žrtev, da bi Bog Slovincem ohranil vero in Cerkev. Prav po ljudeh, kot je Cvetana, smo kot narod in kot posamezniki deležni velikih milosti. Povabljeni smo, da se ji priporočamo v svojih stiskah in trpljenju, pa tudi v prošnji, da bi uresničili Božji klic k svetosti.

Barbara Sosič

Povišanje svetega križa - Bog trpljenje obrača v dobro

U nekem krščanskem romanu, ki sem ga brala kot otrok, nastopa Kaleb, ki se sicer vname za Kristusa oz. krščansko vero, a njegova gorečnost traja le, dokler ni resno preizkušan. Potem se ne more sprijazniti s tem, da hoja za Kristusom večkrat pomeni tudi sprejeti ponižanje, sprejeti trpljenje, sprejeti nerazumevanje ... Ne vem, zakaj se mi je ta lik tako vtisnil v spomin. A pogosto se spomnim nanj, ko vidim ljudi, ki se borijo s križem, ki ne morejo sprejeti trenutnega ponižanja, ki ne prenesejo, da bi karkoli prizadelo njihov ponos. In ki celo, tako se vsaj zdi, raje zapustijo Kristusa, kot da bi izgubili kaj od bežnega veselja in slave, ki ju ponuja svet – naj bo to poslovni uspeh, denar, zdravje ali vezi in prijateljstva, ki ne vodijo k Bogu.

Pri križu se nam zalomi ... Križ je kot križišče – lahko ga sprejmemo in nadaljujemo pot v zaupanju, da nam ga bo Gospod pomagal nositi, in predvsem v zaupanju, da je na koncu predora nepremagljiva svetloba. Pa ne samo to. Trpljenje, ki ga

sprejmemo v zaupanju, da ga Bog lahko obrne v dobro, je odrešujoče za nekoga, ki ga najverjetneje ne poznamo, a mu pomaga pri odločitvi za Boga.

Sestre matere Terezije prosijo bolnike, da molijo zanje. Vsak, kdor želi, dobi ime sestre misijonarke, da lahko moli in daruje svoje trpljenje zanjo. Ta veriga in »izmenjava« duhovnih dobrin je mogoča in resnična.

Apostol Pavel je glede tega neverjeten: »Zdaj se veselim, ko trpim za vas ter s svoje strani dopolnjujem v svojem mesu, kar primanjkuje Kristusovim bridkostim, in to v prid njegovemu telesu, ki je Cerkev.« (Kol 1,24)

Skrivnosti trpljenja je zelo podobna skrivnost ponižnosti. Vsekakor gresta z roko v roki. Trpljenja ne razumemo in to, da ga sprejmemo, zahteva od nas ponižnost. Že Sveto pismo navaja koristi preizkušenj in trpljenja – Pavel v pismu Rimljanom in Jakob v svojem pismu.

»Pa ne samo to, ampak se celo ponašamo s stiskami, saj vemo, da stiska rodi potrpljenje, potrpljenje

preizkušnost, preizkušnost upa-
nje.« (Rim 5,3–4)

»Moji bratje, kadar pridete v razne
preizkušnje, imejte to za čisto veselje,
saj spoznavate, da preizkušnost
vaše vere ustvarja stano-
vitnost.« (Jak 1,2–3)

Ponižnost zmoremo le, če živimo
v zaupanju do Boga Očeta ...
Ponižnost v zaupni vdanosti je
zmogla Marija in so jo zmogli svet-

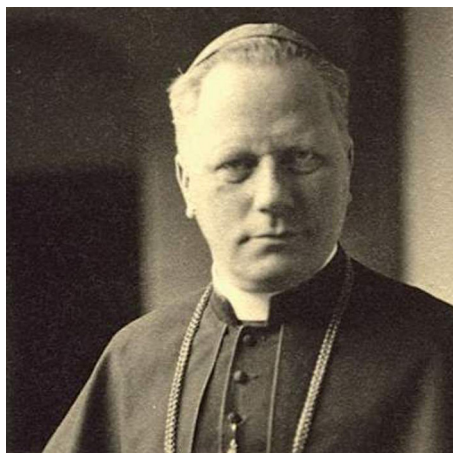
niki in vsi drugi v pristni ljubezni do
Kristusa, do Boga.

Naj nas praznik povišanja svetega
križa utrdi v veri in zaupanju, da
nobena sprejeta preizkušnja, pa
naj bo to bolezen ali neuspeh, ni
zaman in da jo Bog lahko uporabi v
svoji »ekonomiji« odrešenja.

Helena Reberc

Teologija križa pri škofu Gregoriju Rožmanu

*D*rugi knjigočajevci in prijatelji, po obronkih gozdov že cvetijo jesenske ciklame in kmalu se bomo ponovno srečali ob topli duhovni besedi in čaju. Naša župnija septembra praznuje praznik povišanja svetega križa, zato bomo tudi na

našem srečanju razmišljali o teologiji križa.

Krščanski križ je poveličan Jezusov križ in je zato poln upanja ter znamenje vsakega kristjana. Križu se nihče ne izogne. Lahko ga le osmisli in z vero sprejme to, kar pri naša.

Na pogovornem večeru z našim kaplanom g. Aljažem Kraševcem se bomo dotaknili teže križa škofa Gregorija Rožmana in odkrili, kakšno sporočilo imata njegovo življenje in trpljenje za nas in naš čas.

Toplo vas vabimo, da preberete knjigo in v ponedeljek, 14. septembra, ob 19.45 pridete na pogovorni večer v cerkev Vseh svetih.

Zdenka Sušec

Razstava o slovenski svetniški kandidatki Cvetani Priol

*O*d sobote, 12. septembra, do sobote, 26. septembra, bo v avli cerkve Vseh svetih na ogled razstava o Cvetani Priol, svetniški kandidatki iz mariborske nadškofije.

Več o njej lahko preberemo v teh oznanilih. V času, ko nas bo obiskala, jo lahko še posebej prosimo milosti za nam poznane ljudi v stiski in tudi zase.

Katehumenat 2020

Katehumenat lahko imenujemo tudi spoznavanje krščanstva ali začetni verouk za odrasle. Zato vabimo vse, ki želite iz prve roke izvedeti kaj več o krščanstvu, o katoliški veri, o Jezusu ali pa bi radi prejeli zakramente.

Prvo srečanje bo v četrtek, 8. oktobra, ob 20.00 v župnijskih prostorih (Na Žalah 2). Srečanja bodo trikrat na mesec (ob četrtrkih) do aprila 2021.

Prijave in informacije:
zupnija.lj-zale@rkc.si ali 040 505 270

»Najpomembnejše, najplemenitejše in najsvetejše znamenje je križ, ki je znamenje Božje ljubezni do vas. Naj bo tudi znamenje vaše ljubezni do Boga.«

(sv. Šarbel)

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

zupnija.lj-zale@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Primož Brovč
Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo: 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 19.00

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI

ponedeljek, torek, četrtek in petek

8.30–9.30 in 17.00–17.45

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.30–19.15

SOBOTE: 18.30–18.50

Pričakujemo ...

PETEK, 4. SEPTEMBER

- prvi petek, obhajanje bolnikov po domovih
- od 20.00 do 22.00 adoracija

NEDELJA, 6. SEPTEMBER

- ob 10.00 pri sveti maši blagoslov šolarjev ob začetku novega šolskega leta

PONEDELJEK, 7. SEPTEMBER

- začetek verouka (po urniku)

SREDA, 9. SEPTEMBER

- ob 19.45 sestanek župnijske Karitas

NEDELJA, 13. SEPTEMBER

- razstava o slovenski svetniški kandidatki Cvetani Priol

PONEDELJEK, 14. SEPTEMBER

- povišanje svetega križa, župnijski praznik; sveti maši ob 9.00 in 19.00
- ob 19.45 v cerkvi Vseh svetih pogovorni večer Knjiga in čaj ob knjigi Teologija križa pri škofu Gregoriju Rožmanu

SREDA, 16. SEPTEMBER

- ob 19.45 biblična skupina v župnijski knjižnici

SOBOTA, 19. SEPTEMBER

- ob 10.00 Stična mladih za našo dekanijo v župniji Sv. Jakoba ob Savi; vabljeni vsi mladi od 14. leta naprej (prijave na www.sticna.net)

NEDELJA, 20. SEPTEMBER

- župnijsko praznovanje ob povišanju svetega križa

SREDA, 30. SEPTEMBER

- ob 18.00 v cerkvi Vseh svetih srečanje birmancev s škofom

NEDELJA, 4. OKTOBER

- ob 11.30 podelitev svete birme